

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.24. Obitus Imperatoris Friderici II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

§. XXIV.

*Obitus Imperatoris Friderici II.*sæcul XIII.
A.C. 1250.

Imperator Fridericus hunc annum 1250. *Chr. Matth. Spinel. ap. Papebr. Cona. p. 41.*
 transegit in Apulia, quo septendecim
 centurias Saracenorum e Barbaria vocavit, & postea populo tributum in singula capita gravius, quam auditum unquam fuerat, imperavit: quod cum non tantam pecuniæ vim, quantam cupiebat, inferret ærario, curavit edici, ut festo die S. Andreae solveretur, & iis, qui morem non gererent, triremium poenas intentari voluit. At sub idem tempus morbo in periculum vitæ adductus, *ap. Rayn. 1250. n. 33. Matth. Par. p. 702.*
 testamento hæredem instituit Conradum filium suum, ac centies mille uncias auri in recuperandam Terram sanctam insumere, cunctaque jura inique a se possessa Ecclesiæ Romanæ reddere iussit, si bonam se matrem illi exhiberet. Regi Friderico nepoti suo Austriam cum Suevia, & Henrico filio suo ex Isabella Anglica suscepto Siciliam in hæreditatem tribuit, Comitatum Catanensem reservans nepoti suo Conradino, qui nuperime Conrado natus erat. Tarentinum vero principatum Manfredo filio suo spurio contulerat. In locum sepulturæ sibi Panormum elegit, vel potius Montem Regalem, ubi Reges Normannici humani

Sæcul. XIII. ti erant. Etiam per absolutionem ab Ar-
A. C. 1247. chiepiscopo Panormitano sibi datam ad
 mortem se præparavit.

Alb. Stad. Nono Decembris credebatur extra
Chr. periculum esse, atque duodecima hora
 nocturna se mane surrecturum dicebat.

Spinel. Verum illo die S. Luciae sacro 13. Dec.
 mortuus cernebatur. Dissipatus deinde

Ricord. Ma- rumor est, Manfredum per pulvinar pa-
les. c. 144. tris faciem premendo ei spiritum inter-
 clusisse, ut ejusdem thesauro sane magno
 & Sicilia potiretur. Fridericus quinquaginta duos annos natus erat, quorum quinquaginta & uno Rex Siciliae, triginta octo Rex Hierosolymæ, triginta tribus Imperator fuerat. Obiit Farentini, unde cadaver Tarentum transferebatur, ut mitteretur in Siciliam. Portabatur in lectica serico rubri coloris panno contexta, quam ducenti Saraceni pedites viventis Principis custodes, ac sex turmæ armorum equitum circumdabant: sequebantur aliquot Proceres in lugubri vestitu, & urbium Procuratores. Mons Regalis illud Manfredi curis magnifice sepeliri vidit.

Anonym. to. Hunc, quamvis spurius esset, præ
9. Ughel. p. cunctis filiis suis amaverat Fridericus:
754. hunc educare in aula sua & erudire in deliciis habuerat. Et vero hic juvenis Princeps corporis specie, ingenio, comitate, ac ingenita suavitate excellebat.

Octo-

Octodecim tantum ætatis annos moriente Patre numerabat: tam bene tamen se gessit, ut eam nulla magni momenti mutatio sequeretur. Conservavit ejus ministros & consiliarios; moxque Regi Conrado in Germania agenti de Imperatoris obitu scripsit, inter alia dicens: Morti propinquus in testamento suo Romanam Ecclesiam humiliter agnovit matrem suam tanquam fidei catholicæ studiosus, & injurias contra intensionem suam Ecclesiis forsitan illatas plane compensari voluit. Manfredus hortabatur Conradum, ut protinus veniret subditorum omnium vota impleturus. Interea cognito Patris obitu Neapolim versus iter faciens, cum Montem Fuscum attigisset, solum vigesies mille passibus inde distantem, comperit, Papam Innocentium Neapolim & ad omnes Regni urbes misisse, qui vetaret, ne cuiquam alii quam summo Pontifici obedientiam præstarent, eo quod Regnum ad Apostolicam sedem devolutum esset. Itaque Manfredus Neapolim misit Comitem Casertium, incolarum sensa cogniturum. Cui, postquam 7 Jan. advenerat, haud obscure dicebant, se interdicti & anathematis, quo tamdiu multati essent, pertæsos statuisse nemini parere, quem Papa faustas inter preces non inaugurasset. Comes inde Capuam delatus idem responsum audiit.

Sæcul. XIII.
A.C. 1251.

Baluz. I.
Miscell.
p. 476.

M. Spin.

Hist. Eccles. Tom. XXI. E §. XXV.